

kan blive skæbnesvangert for dansk økonomi, for produktionen og for beskæftigelsen, hvis denne udvikling skulle fortsætte også i 1969.

Vi bør imidlertid allerede nu se i øjnene, at der er en risiko, hvis vi ikke når en højere grad af økonomisk samordning. Den fuldautomatiske dyrtidsregulering indebærer stadig en risiko for en ny indkomsteksplosion. Til næste forår kommer de store opgør om pengeindkomsterne — både forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter om nye overenskomster og forhandlingerne om landbrugsstøtten. De midlertidige skærper af prisloven udløber til november.

Der er således faktorer nok, der kan sætte et nyt kapløb i gang mellem omkostninger og priser i 1969.

Regeringen vil udfolde alle anstrengelser for, at der gennem en frivillig samordning af de forskellige indkomstpolitiske faktorer opnås en væsentlig dæmpning af stigningen i pengeindkomsterne. Den må begrænses til, hvad produktionen og konkurrenceevnen over for udlandet kan bære.

Vi vil søge at samle de forskellige samfundsgrupper om en sådan indkomstpolitik, som naturligvis må være præget af lighed over for alle parter. Lykkes det, vil der samtidig ske en væsentlig aflastning af finanspolitikken.

Denne redegørelse skal slutte med en opfordring til folketinget om at medvirke positivt til gennemførelsen af en økonomisk politik, som vil være til gavn for alle grupper i det danske samfund. Der skal samtidig lyde en appel til erhvervslivet og til arbejdsmarkedet om at udnytte de muligheder, der bliver åbnet gennem den økonomiske stabilisering, regeringen hermed lægger op til. Det er gennem et tillidsfuldt samarbejde mellem regeringen, erhvervslivet og lønmodtagerne, at vi har de bedste betingelser for at skabe økonomisk fremgang og større velstand for alle grupper i befolkningen.“